

דף עה.

עין משפט א.

אה"ע סימן לט פ"ה ד

הגה: ד. אם יש מרחץ בעיר, אפי' מומין שבסתר אין מבטלים הקידושין, בד"א שדרך הבנות לילך למרחץ בגלוי, אבל במקום שהולכות רק בלילה ובהחבא, אפי' מומין שבגלוי מבטלין פ.

הגה: ה. נכפה אם הוא לזמן קבוע, הוי מום שבסתר, ואם אינו לזמן קבוע הוי מום שבגלוי. וי"א דנכפה, וריח הפה אין חילוק בין מרחץ בעיר או לא ז, ומבטלים הקידושין.

עין משפט ה.ו.ז.ז.ט.י.

אה"ע סימן לט פ"ה ד

עין בסעיף הקודם

יו"ד סימן רכח פ"ה כא

כא. כח. נדר שעל דעת רבים אין לו התרה בלא דעתם ק, אלא אם יש מצוה בהתרתו.

הגה: ויש מחמירין שאפי' עם דעתם ר אין להתירו לדבר הרשות, וכן נכון להחמיר לכתחילה.

הגה: נשבע שלא יכנס חבירו לביתו, ויש בביתו ביהכנ"ס הוי דבר מצוה ומתירין לו שיבא חבירו ויתפלל ברבים.

וכן לעשות שלום בין איש לאשתו, או משום צורכי רבים. וכן לצורך פרנסתו.

פ. ומיירי שקידשה ע"י שליח ולא ראה אותה בשעת נתינת הקידושין, והמרדכי כתב דכל המשנה איירי בנישואין ולא באירוסין, עיין בח"מ ס"ק ו'.

צ. ר"י בנתיב כ"ג, וכתב הח"מ שזה אינו נראה, דא"כ גם ריח וקול עבה וזיעה אפשר לה להזהר במרחץ בשעה קטנה ע"ש.

ק. מימרא דאמימר בגיטין ל"ו ע"א, והיינו שצריך גם דעתם וגם התרה. ט"ז.

ר. לפי שאין חרטתם שוה שזה מתחרט מטעם זה והשני מטעם אחר, אבל לדבר מצוה כולם מסכימים ומתחרטים בחרטה אחת לצורך קיום המצוה. ש"ך ס"ק נ"ט.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

הגה: ואם אותם הרבים אומרים שלא להתיר לו גם לצורך מצוה אין מתירין לו ש'.

הגה: מי שנשבע שלא ליהנות מאביו^ת, ומתחרט מיקרי דבר מצוה ומתירין לו.

כא. כט. אין נקראים רבים פחות משלשה^א וכגון שיפרט אותם בשעת הנדר על דעת פלוני ופלוני ופלוני, אבל אם אמר סתם על דעת רבים יש לו התרה.

וי"א שאם נדר בפני שלשה אפי' לא פירט אותם אלא אמר סתם על דעת רבים^ב, אין לו התרה שמסתמא על דעת רבים שעומדים לפניו אמר.

הגה: נשבע סתם וידענו על מי נתכוון כגון שאמר שנשבע על דעת ג' רבני העיר ואין שם אלא ג' רבנים ידועים הוי על דעת רבים^ג.

הגה: ד' שנשבעו יחד שלא לעשות דבר אחד, הוי שבועה על דעת רבים שכל אחד נשבע לשלשת חבריו ועל דעתן^ד.

הגה: י"א דנדר שהודר על דעת רבים שהותר בדיעבד הותר^ה, ואין לסמוך על זה כי אם בשעת הדחק, ויש צורך בדבר.

הגה: אם נשבע על דעת רבים בדבר שיש בו נדנוד עבירה מותר להתיר לו בלא דעתם, כי אין דעת רבים מסכימה בדבר שיש בו עבירה^ו.

ש. ב"י בשם הריב"ש ומהר"ם פדוא"ה בסי' ס"ב.

ת. אפי' על דעת רבים, ומתירין לו מטעם דכולם מסכימים מאותו טעם.

א. כרב נחמן בגיטין מ"ו ע"א, וכ"כ הרא"ש והרשב"א והר"ן. ובענין שיפרט אותם הג', כ"כ התוס' שם, והרא"ש והר"ן.

ב. מ"מ צריך לומר על דעת רבים אפי' שעומד בפניהם, כ"כ הטור בשם ר"ת, וכ"כ המהרי"ק בסי' נ"ב.

ג. ב"י בשם הריב"ש.

ד. ואם נשבעו ע"ד כל אחד מהם לא מיקרי על דעת רבים, מהמבי"ט, וכתב עליו הש"ך בס"ק ס"ח דאין זה מוכרח.

ה. והיינו אמר בסתם ע"ד רבים, אבל בפירטם אין להקל אפי' בדיעבד. כ"כ הש"ך בס"ק ס"ט.

ו. ב"י בשם תשובת הר"ן בסי' מ"ב.

הגה: מי שנשבע שלא לעשות דבר פלוני כי אם ברשות ג' אנשים שנקב בשמותם, אינו נקרא נשבע על דעת רבים דנקט אלו להקל לעשות ברשותם בלא התרה.

עין משפט כ. אה"ע סימן קיז סעיף ח

ח. י. היו בה מומין שאפשר שנולדו בה אחר האירוסין, אם נמצאו אחר שכנסה הבעל לביתו^ח על הבעל להביא ראיה ושמקחו מקח טעות^ט, אבל במומין הנ"ל שנמצאו בבית אביה, על האב להביא ראיה שזה אחרי האירוסין ונסתחפה שדהו.

הגה: יא. י"א שגם במומין שאפשר שנולדו בה אחרי האירוסין, אם האב טוען ודאי אחרי האירוסין הם, על הבעל להביא ראיה גם בעודה בבית אביה^י. וי"א דאם הגיע זמן לכונסה אע"פ שלא כנסה עדיין, הוי כנמצאו בבית בעלה, ועליו להביא ראיה שמקחו מקח טעות.

דף עה:

עין משפט א. אה"ע סימן קיז סעיף ה

ח. ו. אם יש מרחץ בעיר והיו לו קרובים שם, אינו יכול לטעון שלא ידע ממום זה אפי' מום שבסתר מפני שהוא בודקה ע"י קרוביו^ב, וחזקתו ששמע ונתרצה. ואם אין שם מרחץ או אין לו קרובים טוען במומין

ז. דדוקא שאומר על דעת רבים, או ע"ד פלוני ופלוני שאז שיתף דעת הרבים בעיקר הנדר, לא כן כשאמר כי אם ברשות דלא הוי ע"ד רבים. ש"ך ס"ק ע'.

ח. משום שאנו אומרים כאן נמצא כאן היה, ומשום הכי אם התגלו בבית הבעל עליו להביא הוא ראיה, ואם נמצאו בבית האב, על האב להביא ראיה.

ט. ולא מספיק שיביא ראיה שהיה מום זה כבר בבית אביה כי אז אביה יוכל אח"כ להביא ראיה שידע ונתרצה, וע"כ הצריכו שהבעל יביא ראיה ג"כ שמקחו מקח טעות, ח"מ.

י. המ"מ בפ' כ"ה בשם הרשב"א, וי"א דאפי' לא כנסה אלא הגיע זמנה לכנוס, זו דעתו של רבינו ירוחם נתיב, כ"ג. והח"מ והב"ש תמהו על דעה זו ע"ש.

כ. ממשנה דף ע"ה וכחכמים. ואם דרכם להתחבא במרחץ, יכול לטעון גם במומין שבסתר. וי"א אפי' אין לו קרובים בעיר אלא רעים בודק ע"י נשותיהם. כ"כ הטור בשם הגאונים.

שבסתר.

ה. ז. נכפית לעיתים ידועים, הרי זה כמום שבסתר^ל, וכל מום שבגלוי אינו יכול לטעון עליה, שחזקתו ששמע ונתפייס.

הגה: ח. המשתנת במיטה תמיד^מ, ו"א דלא הוי מום, וי"א דהוי מום. וכן נראה עיקר, ואם טען על אשתו שהיא מצורעת^נ הוי מום.

עין משפט ב. אה"ע סימן קיז סעיף ה
עין בסעיף הקודם

אה"ע סימן לט סעיף ד
עין לעיל דף עה. עין משפט א

עין משפט ג. אה"ע סימן קיז סעיף ז

ז. ט. כיצד טענת מומין: אם היה לה מום שודאי היה בה לפני האירוסין כגון אצבע יתיר^ס, על האב להביא ראיה שידע הבעל על כך ונתרצה, או חזקתו שידע הבעל ואם לא הביא ראיה או שאין חזקה זו, תצא בלא כתובה כלל.

עין משפט ו. אה"ע סימן קיז סעיף י

י. יג. בא על אשתו ושהה כמה ימים^ע וטען שמום זה לא נראה לו עד עתה,

ל. ממימרא דרב נחמן שם.

מ. לאו דוקא תמיד בכל לילה, ואם היתה ישנה עם שכנות הוי כמום שבגלוי ח"מ וב"ש. ובתשובת באר שבע דף קי"ב ע"ג מבואר דאיש המשתין במיטה אינו מום.

נ. ה"ה שחין וכיוצא, וכתב הח"מ אם היתה מצורעת או נכפית לפני האירוסין ונתרפאה, הוי מום כי יש לחוש שמא תחזור וכ"כ הב"ש.

ס. אע"פ שהיא בבית בעלה מאחר שמום זה ודאי הביאה מבית אביה. ועוד חזקה שאין אדם מתפייס במומין ע"כ האב צריך להביא ראיה. ח"מ. והוא שעדיין לא בעל אבל בעל חזקתו שידע ונתפייס ב"ה.

ע. הכ"מ כתב דלרבנותא נקט שהה כמה ימים, דפשוט הוא שאם בא מיד אחר שבעל אין שומעין לו דמיד ששתה בכוס ודאי בדק ומחל, אלא אפי' שהה כמה ימים אחרי שבעל, דמוכח מילתא שלא הכיר בה עד עכשיו גם כן אין שומעין לו עיין בח"מ.

אפי' היה בקמטים כלומר במקום מוסתר, או בכף הרגל אין שומעין
לו דחזקה שאין אדם שותה בכוס אלא א"כ בודקו וידע ונתפייס, ואם
שהה עמה ל' יום אינו נאמן לטעון שלא בעל^פ.

פ. ואם נסתר עמה אפי' בתוך ל' יום אינו נאמן שלא בא עליה, עיין בח"מ וב"ש דהלכתא
כר"י בגמ' שם.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com